123342 / 9.7.58 L mm NB

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

'S-GRAVENHAGE

MR 4 juli 1958/3a

Aan de Heer Voorzitter
van de Ministerraad
te
's-Gravenhage.

Directie/~~Afdeling~~: Integratie Europa

Datum: 7 juli 1958

Onderwerp: Verslag Raad van Ministers EEG en Euratom

Kenmerk: DIE-96688

Foto-nr: 169581

TER INFORMATIE

./. Bijgaand doe ik U toekomen het verslag van de achtste zitting van de Raad van Ministers van EEG en Euratom, welke op 1 en 2 juli 1958 te Brussel werd gehouden.

Spoedshalve is een exemplaar van deze nota met bijlage rechtstreeks aan de leden van Uw Raad toegezonden.

DE STAATSSECRETARIS VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

© NA, 2.02.05.02 (Arch. MR) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 549
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/L00051

Foto-Btz.169346

Verslag van de Raad van Ministers van EEG en Euratom

8e zitting - 1 en 2 juli 1958

I. EEG

Agendapunt 3. Gedachtenwisseling over de onderhandelingen betreffende de Vrijhandelszone.

De heer Ockrent geeft een kort verslag van de werkzaamheden, welke door de werkgroep onder zijn leiding hebbe plaats gevonden, en de documenten welke werden opgesteld.

Vervolgens betoogt de heer Müller Armack, dat de Zes het gesprek in de OEES spoedig moeten hervatten. De vergadering onder leiding van de heer Maudling, waarvoor de data van 15 en 16 juli zijn voorgesteld, moet in elk geval doorgaan. Het is van belang, dat de Zes op die vergadering op zoveel mogelijk punten een gemeenschappelijk standpunt innemen. Dit eist spoedige voortzetting van het overleg tussen de Zes. De onderwerpen welke volgens de heer Müller Armack hiervoor het meest in aanmerking komen, zijn de origine-regelingen, de landbouw en de interim-regeling.

De heer Couve de Murville erkent, dat de Zes tot overeenstemming moeten komen over de nog onopgeloste problemen, welke worden besproken in het document Ockrent en voorts over de interim-regeling. Hij onderstreept de noodzaak, dat de Zes een gemeenschappelijke houding aannemen en dat niet sommige partners een standpunt innemen, dat afwijkt van dat van anderen. Eerst nadat de Zes het over de problemen eens zijn geworden, kan het gesprek in het Comité Maudling worden voortgezet. Hij gaat ermee akkoord het overleg tussen de Zes voort te zetten. Op dit ogenblik heeft de Franse Regering echter nog geen standpunt, noch ten aanzien van de punten uit het document Ockrent, noch ten aanzien van de al of niet wenselijkheid van een interim-regeling. Hij hoopt, dat het Franse standpunt in twee à drie weken zal zijn vastgesteld. Voordien zal de Franse bijdrage tot het gesprek noodzakelijkerwijs zeer gering zijn.

Minister Luns betreurt, dat als gevolg van de Franse houding de gang van zaken verder dreigt te worden vertraagd. Hij wijst erop, dat voor Nederland de totstandkoming van de Vrijhandelszone als complement van de EEG essentiëel is, zowel om economische als om politieke redenen. Hij erkent de noodzaak, dat de Zes een gemeenschappelijk standpunt moeten innemen, maar vraagt zich af of dit zo strak mag worden gesteld als door Minister Couve is geschied. Men behoeft zijns inziens niet steeds tevoren volledig overeenstemming over alle onderdelen te hebben. Het stellen van deze eis zou de onderhandelingen bijzonder bemoeilijken en vertragen. De Franse stelling zou erop neerkomen, dat de Zes eerst hun standpunt naar voren kunnen brengen, wanneer ook de meest terughoudende en afwijzende partner akkoord gaat. Wel zal natuurlijk het eindresultaat steeds voor alle partners aanvaardbaar moeten zijn. De Zes moeten echter oppassen niet de indruk te vestigen de onderhandelingen te willen stagneren of onverschillig te staan tegenover de Vrijhandelszone. Hij stelt daarom concluderend voor de onderhandelingen op korte termijn voort te zetten, zowel tussen de Zes als in het Comité Maudling en zo spoedig mogelijk te komen tot een ontwerp voor een concrete interim-

regeling. Deze regeling moet in elk geval een stap zijn in de richting van de Vrijhandelszone en passen in het kader van een later te sluiten algemene regeling.

De heer Hallstein weidt eerst uit over de rol en de plaats van de Commissie bij de verdere onderhandelingen. Hij herinnert eraan, dat het Europese Parlement erop heeft aangedrongen om de Commissie een zwaardere rol te geven in het gesprek over de Vrijhandelszone. Gezien de beperktheid van het eigen apparaat, was dit tot nu toe voor de Commissie moeilijk, maar zij zal zeker voortgaan met het bevorderen van de totstandkoming van een gemeenschappelijke houding van de Zes. Hij wijst er daarbij op, dat de rol van de Commissie niet berust op een opdracht van de Raad, maar op de tekst van het Verdrag. Wat de verdere onderhandelingen betreft acht de Commissie, aldus de heer Hallstein, het essentiëel dat de samenhang van de Zes wordt gehandhaafd en dat steeds een gemeenschappelijk standpunt tegenover de andere OEES-landen wordt ingenomen. De Zes dienen dus steeds als eenheid op te treden en ook als eenheid een akkoord met de andere elf te sluiten.

De heer Wigny wil zo snel mogelijk overeenstemming bereiken omtrent hetgeen op korte termijn moet worden gedaan. Dit betekent dus zo spoedig mogelijk overeenstemming over een interim-regeling. Hij vreest, dat, indien de Vrijhandelszone niet op 1 januari a.s. tegelijk met de EEG vast start, het hele project ad calendas Graecas wordt uitgesteld. Voorts suggereert hij, aan de overige elf in ieder geval een document te zenden. Hierin zouden dan alle punten kunnen worden opgenomen, waarover de Zes het thans reeds eens zijn. Dit document zou dan basis van discussie kunnen zijn.

Minister Luns sluit zich hierbij aan. Minister Couve de Murville heeft bezwaren tegen de toezending van een dergelijk document, omdat Frankrijk, zoals hij in de aanvang reeds heeft betoogd, nog ten aanzien van geen enkel aspect van de Vrijhandelszone een standpunt heeft. Hij ziet voorts niet in waarom met deze interim-regeling zo'n haast zou moeten worden gemaakt: tussen nu en 1 januari a.s. ligt nog een half jaar. De heer Catani steunt het Franse standpunt. De eerste drie à vier weken kunnen de Zes onderling toch niet op Ministeriëel niveau bijeenkomen, omdat Frankrijk dan nog geen standpunt heeft; daarna is de zomervacantie en nadien is nog voldoende gelegenheid voor het sluiten van een interim-regeling. Hij heeft er in ieder geval bezwaren tegen, dat de Zes een gesprek met de elf beginnen, zolang zij nog geen gemeenschappelijk standpunt hebben.

Woensdagmorgen wordt het gesprek met betrekking tot de Vrijhandelszone hervat. De Voorzitter recapituleert, dat over twee punten moet worden beslist, t.w. (1) de datum waarop de Zes bereid zijn met de elf in het Comité Maudling verder te spreken en (2) de onderwerpen van dit gesprek. Ten aanzien van de datum schijnt er gekozen te moeten worden tussen 15 en 16 juli a.s., de dagen welke Minister

Maudling heeft voorgesteld en een datum na de vacantie. Ten aanzien van de eventuele agendapunten heeft alleen de heer Müller Armack een voorstel gedaan, t.w. de kwestie van de oorsprongsregeling, eventuele mededelingen op het gebied van de landbouw en de interim-regeling.

Over de kwestie van de datum en de eventuele agenda ontspint zich een uitvoerig debat. Hierbij wordt zowel van de zijde van de heer Van der Beugel als van de zijde van de heer Hallstein en de heer Müller Armack betoogd, dat het politiek en psychologisch bijzonder ongewenst zou zijn de hervatting van het gesprek met de elf vóór de zomervacantie te ontwijken. Het zou tevens een testimonium paupertatis van de Zes zijn, indien zij nu al niet over een punt als de Vrijhandelszone overeenstemming kunnen bereiken. Bovendien zou een opnieuw tot na de zomer uitstellen van deze onderhandelingen de indruk maken, als zouden de Zes onverschillig staan tegenover het project, zo niet bewust een dilatoire politiek voeren. Met betrekking tot de datum stelt de heer Van der Beugel voor de heer Maudling te vragen akkoord te gaan met een verschuiving naar 24 en 25 juli, teneinde Frankrijk aldus de drie weken te geven, die het, volgens Minister Couve de Murville, nodig heeft om tot een standpunt te komen. De Zes zouden dan vóór de 24e bijeen moeten komen, teneinde het gemeenschappelijk standpunt vast te stellen. Deze gedachte is tenslotte aanvaard, waarbij besloten werd 23 juli een bijeenkomst van de Raad van Ministers van de EEG te houden - in Parijs - ter voorbereiding van dit gemeenschappelijke standpunt. De redenen van het opnieuw vragen van uitstel aan de heer Maudling zouden door Minister Couve in zijn gesprek met de heer Maudling op 3 juli persoonlijk uiteen worden gezet.

Uitvoerig is ook van gedachten gewisseld over de punten, welke in het Comité Maudling door de Zes besproken zouden kunnen worden. Niemand had bezwaar tegen het onderwerp "landbouw", zolang dit niet meer zou inhouden dan het uitbrengen van een verslag van de bespreking in Stresa. Tegen het bespreken van de origine-vraagstukken bestond meer bezwaar. Deze bezwaren kwamen er in wezen op neer, dat men vreesde, dat daarover de 23e geen overeenstemming kon worden bereikt tussen de Zes. Het belangrijkste punt dat op de 23e en voorts op 24 en 25 juli naar ieders mening op de agenda zou moeten staan, was de interim-regeling. Onder het voorbehoud van Minister Couve, dat Frankrijk de 23e nog steeds geen standpunt zou hebben, werd tenslotte besloten de 23e in ieder geval te pogen tot een gemeenschappelijk standpunt over deze interim-regeling te komen. Hierbij zij gereleveerd het aanbod van de Commissie om, wanneer volledige overeenstemming op alle onderdelen tussen de zes Ministers zou uitblijven, rechtstreeks vanwege de Europese Commissie een nota in te dienen bij het Comité Maudling dat dan als basis van discussie zou dienen. De zes regeringen zouden dan kunnen verklaren zich op bepaalde onderdelen een zekere vrijheid voor te behouden met betrekking tot dit document. Deze suggestie van de Commissie werd voor kennisgeving aangenomen.

Besloten werd tenslotte, dat, zodra het Franse standpunt ingenomen zal zijn, de Permanente Vertegenwoordigers de bespreking van de Raad op 23 juli nader zullen voorbereiden.

I.- E.E.G. (Plenaire zitting)

2.- Verordening sociale zekerheid voor migrerende werknemers

De werkgroep, op 28 juni ingesteld door de P.V.'s, heeft slechts gedeeltelijk resultaat opgeleverd zodat aan de Raad het merendeel van de nog openstaande punten ter beslissing moest worden overgelaten (doc. 641).

De voorzitter stelde de vergadering voor de keuze om hetzij de vrij essentiële vraagpunten thans te behandelen, hetzij deze kwesties voor te brengen in een bijeenkomst van de Ministers van Sociale Zaken van de verschillende landen.

De voorzitter van de Commissie drong er echter op aan de verordening, waarover nu al zolang gediscussieerd wordt, thans te aanvaarden. De Commissie was daarbij bereid het Nederlandse compromis-voorstel te aanvaarden.

Frankrijk voelde echter meer voor uitgestelde behandeling, aangezien de Franse Minister van Sociale Zaken nog niet de gelegenheid heeft gehad zich in deze kwestie te verdiepen.

De heer Hallstein meende echter, dat elk uitstel nieuwe discussiepunten op zal leveren en stelde voor, behalve het Nederlandse compromis inzake art. 37, ook de Franse omschrijving van"travailleurs migrants" aan te nemen.

Hiertegen bestond van verschillende zijden bezwaar, aangezien de naar veler mening overbodige omschrijving van "travailleurs migrants" een feitelijke beperking van de toepassing der verordening inhoudt. Volgens de voorzitter zou de aanvaarding van de Franse omschrijving de toepassing van de verordening op seizoen- en grensarbeiders e.d. uitsluiten. Dit punt zou echter later op voorstel van de Commissie geregeld kunnen worden.

Naar aanleiding van de hiertegen o.a. van Belgische zijde geopperde bezwaren, stelde de heer Hallstein, dat het beter is thans de verordening die voor een grote groep van eminent belang is, aan te nemen dan haar ten behoeve van een paar duizend grens- en seizoenarbeiders wederom uit te stellen. Hij bepleitte dan ook de verordening nu ad referendum aan te nemen en de tekst in verband met de nieuwe omschrijving van "travailleurs migrants" nader aan te passen.

De heer van der Beugel zag grote bezwaren in het aannemen door de Conseil van een verordening, waarvan de tekst later nog gewijzigd moet worden. Hij achtte het in dat geval noodzakelijk, dat de Regeringen nogmaals de gelegenheid krijgen hun oordeel over de definitieve tekst uit te spreken.

Na een moeilijk debat werd het volgende overeengekomen.

a.- De materiële inhoud van de verordening wordt aanvaardt, met inachtneming van het voor alle landen geldende Nederlandse compromisvoorstel inzake art. 37 bis en de Franse omschrijving van "travailleurs migrants" van art. 1. Voor Frankrijk, België en Italië geschiedt deze aanvaarding onder voorbehoud van goedkeuring binnen 10 dagen door de betreffende regeringen.

b.- De P.V.'s zullen inmiddels de redactiewijzigingen opstellen, voortvloeiend uit de omschrijving van "travailleurs migrants" zoals neergelegd in art. 1.

c.- De nieuwe tekst zal aan de regeringen middels schriftelijke procedure ter goedkeuring worden aangeboden.

d.- De toepassing van de verordening op enkele speciale groepen zal nader, op voorstel van de Commissie, in een additionele verordening geregeld worden.

4.- Statuut Comité van Vervoersdeskundigen (doc. 619, 664)

Naar aanleiding van dit punt werd van Luxemburgse zijde het voorstel gedaan om de goedkeuring van het Statuut naar de volgende vergadering van de Raad te verwijzen, en ondertussen de Ministers van Verkeer gelegenheid te geven, het Statuut met de nog openstaande vraagpunten te bestuderen en eventueel bij de volgende zitting aan de discussie hierover deel te nemen.

De Commissie zag geen dringende reden om de behandeling van het Statuut uit te stellen nu de Vervoerministers niet aanwezig zijn. De nog openstaande punten, zijnde de samenstelling (artikel 1) en de procedure bij het instellen van werkgroepen (artikel 9), zouden zonder veel bezwaar meteen kunnen worden geregeld. Indien echter - zoals het Luxemburgse lid van de Raad, de heer Bodson, verklaarde - alle Vervoerministers het verzoek om uitstel van de behandeling steunen, zouden tegen uitstel door de Commissie geen overwegende bezwaren gemaakt worden.

Voor wat betreft deelneming door Vakministers aan de Raad, door Minister Bodson als algemeen punt aan de orde gesteld, moet, volgens de heer Hallstein ervoor gewaakt worden, dat de Raad zich niet opdeelt door voor gespecialiseerde kwesties Vakministers te laten optreden. Het is noodzakelijk, dat de Raad een vast punt vormt in de samenwerking tussen de Europese organen. Uiteraard is het altijd mogelijk, dat de Ministersleden van de Conseil - vergezeld worden door een of meer Vak-

ministers. Overigens zou dit volgens de heer Hallstein een kwestie zijn, welke ter beslissing aan de regeringen gelaten wordt.

De heer van der Beugel waarschuwde er voor, dat een eventueel streven om steeds voor elk onderdeel der agenda de competente Vakministers aan de zittingen te doen deelnemen, de werkwijze van de Raad nadelig zou kunnen beïnvloeden.

Met instemming van de Raad concludeerde de voorzitter wel, dat het bijwonen van de Raadszittingen door de Vakministers ten allen tijde mogelijk is.

5.- Verordening voor het overzeese ontwikkelingsfonds (doc. 666, 663)

Op verzoek van de voorzitter gaf de heer Snoy een uiteenzetting over de voorliggende verordening met de laatste daarin aangebrachte wijzigingen. Het geamendeerde ontwerp is grotendeels door de Commissie overgenomen en ligt nu als haar voorstel ter tafel.

Prof. Hallstein stelde ter vergadering nog een kleine toevoeging aan artikel 9, alinea 1 voor, luidende : "éléments d'appréciation nécessaires pour l'application de l'article 4 de la Convention".

De heer de Carbonnel deelde mede, dat de Franse beginselverklaring (annex 1, doc. 666) betrekking heeft op artikel 7 en zou gaarne zien, dat de Commissie de inhoud daarvan uitdrukkelijk accepteert.

De Commissie heeft daarop een antwoord gegeven, dat, naar de Franse Vertegenwoordiger aannam, bevredigend was.

Zowel de Franse verklaring als het antwoord daarop van de Commissie zullen in de notulen worden opgenomen.

Van Duitse zijde werd eveneens een verklaring op art. 7 afgelegd, alsmede een algemene Duitse politieke verklaring, betrekking hebbende op de algemene doelstellingen en principes, waaronder Duitsland aan het fonds zal deelnemen.

Ook de beide Duitse verklaringen zullen in het Protocol worden opgenomen (vide bijlage I en II van dit verslag). Zij hebben, naar van Duitse zijde werd verzekerd, geen juridische betekenis, het zijn beginselverklaringen. De verordening werd in ongewijzigde vorm aangenomen, nadat de Franse delegatie op de Duitse verklaring inzake art. 7 niettemin nog met een nadere verklaring had gereageerd, welke eveneens in de notulen al worden vastgelegd (vide bijlage III).

6.- Diversen.

a) Landbouwconferentie te Stresa. Professor Hallstein gaf een overzicht van de punten, welke tijdens deze conferentie ter sprake zullen komen en vestigde er de aandacht op, dat een van de belangrijke aspecten van deze conferentie zal zijn het vaststellen van algemene richtlijnen, welke de Commissie in staat zal stellen het voorbereidend werk te verrichten ter ontwikkeling van één gemeenschappelijke landbouwpolitiek op lange termijn. De Commissie nam zich voor bij de volgende zitting van de Raad verslag uit te brengen van de resultaten van deze conferentie.

b) Onder de diversen vestigt de Voorzitter van de Commissie voorts de aandacht op de volgende punten:

1.-Ex artikel 206 van het verdrag dient een controle-commissie te worden ingesteld voor het nagaan van de inkomsten en uitgaven van de gemeenschap. Professor Hallstein was van mening, dat bij de groeiende omvang van de werkzaamheden de controle, zoals voorzien in artikel 206, op korte termijn een aanvang dient te nemen.
Bij de volgende Raadszitting zullen hierover nadere voorstellen worden gedaan.

2.-Er dreigt een disharmonie te ontstaan bij het personeelsbeleid van de verschillende instituten der gemeenschap. Het verschil in graduering van de onderscheiden functies leidt er toe, dat bepaalde werkzaamheden van gelijke aard verschillend geclassificeerd worden, zodat sommige instituten meer aantrekkingskracht voor candidaten hebben dan andere. Professor Hallstein stelde voor, dat de hoofden van personeel bijeenkomen om algemeen geldende maatstaven bij de recrutering van personeel vast te stellen en een coördinatie van het personeelsbeleid te verwezenlijken.
De Heer van der Beugel was van mening, dat het personeelsstatuut hierin voorziet, zodat een spoedige opstelling van dit statuut deze problemen kan oplossen.
De Heer Hallstein en Baron Snoy merkten op, dat de opstelling van het personeelsstatuut een moeilijke en tijdrovende aangelegenheid is, zodat voor de actuele problemen een onmiddellijke coördinatie van het personeelsbeleid wenselijk is. Besloten werd om de hoofden van personeel tot overleg uit te nodigen; hun voorstellen zullen aan de Raad worden voorgelegd.

II.- E.E.G. en EURATOM.

8.- Notulen vorige vergaderingen.

De notulen van de vorige vergaderingen van de Ministerraden werden ongewijzigd goedgekeurd (documenten 495, 496, 510 en 512/58).

9.- Uitvoering artikel 6, Overeenkomst gemeenschappelijke instellingen (document 638).

Goedgekeurd werd het voorstel van het Comité van Permanente Vertegenwoordigers, 2/3 van de kosten van het Secretariaat van de Raad van de E.G.K.S., dat ook ten behoeve van de Raden van E.E.G. en EURATOM werkzaam is, voorlopig en ieder voor de helft voor rekening van deze gemeenschappen te nemen, te rekenen vanaf 25 januari 1958.
(N.B. Dient deze zaak ook niet in de Raad van de E.G.K.S. besproken te worden?)

10.- Laissez-passer voor de leden van het Europese Parlement.

De bij het document 593 voorgestelde vorm van het laissez-passer werd met een taalkundige wijziging in de Franse en Italiaanse tekst (document 640) door de Raad goedgekeurd.

11.- Benoeming van twee nieuwe leden van het Economisch en Sociale Comité (document 612).

Benoemd werd, op voorstel van de Bondsrepubliek, de Heer Fritz Butschkau als lid van het Comité ter vervanging van de Heer Neubaur. Voorts werd van Duitse zijde medegedeeld, dat de heer Doertenbach overleden is. In zijn plaats werd, op grond van een mondelinge voordracht van twee candidaten, als lid Dr. Wolfgang Pohle benoemd.

12.- Personeelsstructuur van de griffie van het Europese Parlement. Toepassing artikel 214,3 Euratom-verdrag en artikel 246,3 E.E.G.-verdrag.

In zijn brief d.d. 13 juni 1958 aan de Voorzitter van de Raden der beide gemeenschappen stelt de Heer Schuman voor het aantal ambtenaren ten behoeve van het Europese Parlement in

in 1958 te verhogen van 81 tot 284 (vide doc. 639 jo 587). De Heer Müller-Armack vroeg zich af of een dergelijke verhoging werkelijk noodzakelijk is en niet wordt veroorzaakt door een streven om de functie van het Parlement, c.q. zijn griffie, te verruimen. Daartegen zou moeten worden gewaakt.

De Heer van der Beugel wees er op, dat volgens de voorziene personeelssamenstelling voor 1959 er voor 142 parlementariërs 317 functionarissen zouden zijn. Nederland volgt de Duitse bezorgdheid en kan niet accoord gaan met een opzet, waarbij voor elk parlementslid ruim 2 ambtenaren zouden worden ingeschakeld. Het kwam gewenst voor de Permanente Vertegenwoordigers op te dragen deze kwestie nader te onderzoeken. Intussen zou echter aan de personeelsleiding van het Parlement kenbaar gemaakt moeten worden, dat even wordt gewacht met de voorgestelde uitbreiding totdat de Raad gelegenheid heeft gehad deze te bekijken. Aldus zal voorkomen kunnen worden, dat de Raad t.z.t. gesteld wordt voor het fait accompli van een te groots opgezet apparaat. Deze aangelegenheid werd verwezen naar het Comité van Permanente Vertegenwoordigers, die met inachtneming van de ter vergadering geuite bezwaren dit onderwerp nader zullen behandelen.

13.- Europese Universiteit.

Namens de Commissie bracht de Heer de Groote verslag uit over de resultaten van een comité, dat onder leiding van de Heer Medi, overeenkomstig het verzoek gedaan bij de voorlaatste zitting van de Raad van Ministers bijeen gekomen is om een rapport inzake de Europese Universiteit op te stellen (doc. 642).

In aansluiting daarop stelde de Heer Armand het gewenst te achten, dat alvorens een verdere uitwerking door het Comité wordt ondernomen, de deelnemende Staten zich in principe zouden uitspreken over het blijvend karakter van hun financiële bijdragen en de geldigheid van de door de Universiteit uit te geven diploma's.

Van Duitse zijde werd gewezen op de grote verschillen in opvoedkundig systeem en academische structuur der verschillende landen. Ook dit zou in de studie van het comité betrokken moeten worden. Voorts is het voor de vaststelling van de bijdragen nodig, dat meer cijfermateriaal, alsmede een duidelijker omschrijving van de opzet verstrekt wordt. De Duitse woordvoerder was van oordeel, dat de Europese Universiteit groots moet worden opgezet.

Van Franse zijde werd gesteld dat art. 9 niet als basis voor de Europese Universiteit kan dienen; destijds was overeengekomen dat de Euratomcommissie in overleg met de beide andere gemeenschappen en de vertegenwoordigers van de zes landen vóór 1 october een verslag zouden opstellen. Het is voor de Franse Regering onmogelijk zich op basis van het voorliggende document nu reeds uit te spreken. Het is echter wenselijk dat het Comité zijn studie thans voortzet zodat in october volledig rapport uitgebracht kan worden.

De Heer Cattani verklaarde dat ook Italië zich nog niet ten principale kan uitspreken. Volgens hem moet het Comité in zijn voorstellen meerdere alternatieven bieden, alsmede een duidelijk beeld van de financiele consequenties geven.

Van Belgische zijde verklaarde men zich in principe voor de oprichting van de Universiteit. België is bereid zijn aandeel in de financiering bij te dragen.

De Heer van der Beugel deelde mede dat de Nederlandse Regering in principe voor de Europese Universiteit is, doch dat zij zich momenteel nog niet kan binden ten aanzien van de financiele consequenties. Dit kan alleen geschieden op basis van concrete voorstellen.

De Luxemburgse Minister was van mening dat de vragen van de heer Armand terecht waren gesteld.

De Voorzitter suggereerde het Comité door de Euratomcommissie bijeengeroepen, te verzoeken zijn werkzaamheden met inachtneming van de ter vergadering gemaakte opmerkingen voort te zetten en een nieuw rapport op te stellen. Hiertegen bestonden geen bezwaren. Besloten werd dat dit punt wederom op de agenda van de volgende Raadszitting geplaatst zal worden.

III. EURATOM

15.- Op voorstel van de Commissie werd punt 18 betreffende investerings-criteria (art. 41) van de agenda afgevoerd.

16.- Statuten Voorzieningsagentschap.

De Voorzitter van de Euratomcommissie gaf de Raad in overweging een afzonderlijke bijeenkomst te wijden aan dit punt. Op het voorstel van de Commissie zijn door het Comité van P.V.'s op sommige punten ingrijpende en principiele wijzigingen voorgesteld, welke nauw verband houden met de interpretatie van het Euratomverdrag. De Raad zal beslissingen moeten nemen van uitgesproken politiek belang, hetgeen een meer uitvoerige gedachtewisseling tussen de Raad en de Commissie wettigt.

De Raad besloot ter bespreking van de statuten op 29 juli in Bijzondere Zitting bijeen te komen (Brussel).

17.- Beveiligingsverordening.

De Heer Sassen maakte melding van het feit dat het aanvankelijke voorstel van de Commissie vrijwel overeenkomt met en was gebaseerd op de voorstellen van de Interim Commissie.

Nadat het Comité van P.V.'s het voorstel had besproken en amendementen had voorgesteld, heeft - aldus de heer Sassen - de Commissie besloten deze amendementen over te nemen, behalve voor wat art. 13 betreft. De Commissie achtte bij nadere overweging lid 3 van art. 11 in strijd met het Verdrag en wilde dit dus schrappen. De grond van het amendement van de P.V.'s op art. 13 vervalt daardoor.

De Heer Sassen lichtte voorts de andere voorstellen van de Commissie (overeenkomstig doc. Eur/C/994/1/58) toe.

De Raad besloot de Franse tekst van de beveiligingsverordening, zoals geamendeerd door de Heer Sassen, te aanvaarden, terwijl de vertalingen daarvan na verdere bestudering formeel zullen worden vastgesteld op 29 juli.

De Raad nam voorts kennis van een verklaring van Luxemburg dat dit land er, wegens gebrek aan een nucleair programma, voorlopig geen prijs op stelt om geclassificeerde kennis te ontvangen.

19.- Diversen.

a) Onderhandelingen Euratom - V.S.

De Heer Krekeler gaf een uiteenzetting van het verloop van de laatste besprekingen te Washington. De teksten van het algemeen verdrag, van de samenwerkingsovereenkomst en van het "Memorandum of understanding" zijn thans vastgesteld, terwijl de Amerikaanse constitutionele procedure in werking is gesteld. Er is een goede hoop dat de teksten een gunstige behandeling in het Congres zullen ondergaan, doch slechts weinigen kunnen voorspellen hoe lang een en ander zal nemen. Naast ratificatie van het algemene verdrag zijn nog tal van uitvoeringswetten in de V.S. vereist, b.v. op het gebied van de lening en terzake van de grondstofvoorziening.

Met betrekking tot het contrôle-punt is de Commissie zich op het standpunt blijven stellen dat contrôle door de Gemeenschap ook voor de Amerikanen voldoende moet zijn. Dit standpunt heeft succes gehad, zodat ondanks de plotseling in de V.S. gerezen bezwaren waarover in de pers een en ander werd gepubliceerd, de oorspronkelijke afspraak zoals neergelegd in de samenwerkingsovereenkomst gehandhaafd is gebleven. Wel heeft de Voorzitter van de Euratom delegatie in een briefwisseling de bereidheid van Euratom-zijde neergelegd om de kwestie van de uitoefening van de contrôle opnieuw te bezien als, in het kader van ontwapeningsafspraken tussen de Grote Mogendheden overeenstemming wordt bereikt over de inschakeling van de Internationale Atoom Organisatie te Wenen als algemeen contrôleorgaan. Deze briefwisseling schept geen nieuwe verdragsverplichtingen.

Van Amerikaanse zijde is de reciprociteit van contrôle erkend en in een brief wordt de verzekering gegeven, dat de plutonium die de V.S. ontvangt binnen de samenwerkingsovereenkomst, als gevolg van Euratom activiteit, niet voor andere dan vreedzame doeleinden zal worden gebruikt.

De Euratom delegatie heeft te Washington in nauw contact gestaan met de diplomatieke vertegenwoordigers der zes landen en daarbij veel hulp ontvangen.

De Raad nam met belangstelling kennis van de uiteenzetting van de Heer Krekeler.

b) Onderhandelingen V.K. - Euratom.

Ten vervolge op de mededelingen aan de Raad op 20 mei j.l., deelde de Heer Sassen thans mede dat het eerste contact met een delegatie uit het V.K. heeft plaatsgevonden en dat de gesprekken medio juli zullen worden voortgezet. Het V.K. is er, volgens de Heer Sassen, mede accoord gegaan dat hangende deze besprekingen, de bilaterale onderhandelingen tussen enkele Euratom-landen en het V.K. beter konden worden opgeschort, speciaal waar het de uitwisseling van kennis, de bevoorrading en de contrôle betrof. Het V.K. zou de Commissie hebben verzocht deze opvatting aan de Raad mede te delen. De Commissie zal de gesprekken met het V.K. continueren, doch zich, voordat afspraken wordengemaakt, met de Raad in verbinding stellen. De Commissie hoopt op 16 september nadere voorstellen te kunnen doen.

De uiteenzetting van de Heer Sassen werd voor kennisgeving aangenomen.

Staatssecretaris van der Beugel sprak op het einde waardering uit voor de voortreffelijke en elegante leiding door de President, Minister Balke, aan de verschillende zittingen gegeven.

KALENDER VAN DE VOLGENDE ZITTINGEN

De Raad van de Gemeenschappelijke Markt zal op 23 juli te Parijs een buitengewone zitting houden, gewijd aan de Europese Economische Associatie.

De Raad van Euratom zal zijn 8e zitting houden op 29 juli 1958.

De beide Raden zullen hun 9e zitting houden op 16 september 1958.

- - - - - - - - - -

Bijlage I

DECLARATION

du Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne destinée à être insérée au procès-verbal de la 8ème session du Conseil de la Communauté Economique Européenne tenue le 1er juillet 1958 à Bruxelles

---

(Mise en oeuvre de l'article 6 de la Convention d'application concernant l'association des pays et territoires d'outre-mer à la Communauté)

Objet : Article 7 du règlement financier proposé par la Commission (doc. 665/58)

Ainsi qu'il ressort de la déclaration d'intention du Gouvernement français relative à l'article 7, le Gouvernement français s'attend à ce que la Commission transfère directement les fonds de l'aide financière, accordée par elle aux autorités chargées de la réalisation des projets et cela aussi au cas où ces fonds doivent être utilisés pour des versements à des entreprises et à des fournisseurs n'ayant pas leur siège dans la zone monétaire dont fait partie l'autorité responsable de l'exécution des travaux.

De l'avis du Gouvernement allemand, le droit de "mise à la disposition" n'accorde qu'un droit de tirage sur le fonds d'outre-mer, géré par la Commission, cependant que, lors de l'application de ce droit de tirage, aux termes de l'article 5 du document 666/58, tout transfert n'étant pas absolument indispensable devra être évité. L'article 5, paragraphe 4, phrase 1, de la Convention d'application relative à l'association des pays et territoires d'outre-mer confirme également l'interprétation allemande selon laquelle les fonds sont mis "à la disposition" des autorités responsables de la mise en oeuvre; la Convention d'application ne se sert pas du terme "transfert" dans ce contexte.

L'interprétation française entraînerait du reste des transferts inutiles et par là une perte de temps et des dépenses qui pourraient être évitées. Le Gouvernement allemand estime que la Commission devrait, pour cette raison, effectuer en général, à la place de ces autorités, les paiements destinés aux entreprises et aux fournisseurs en dehors de la zone monétaire dont font partie les autorités responsables de la réalisation des projets.

Bijlage II

DECLARATION

du Gouvernement de la République Fédérale d'Allemagne

Application de l'article 6 de la Convention d'application relative à l'association des pays et territoires d'outre-mer à la Communauté

"Conformément aux obligations découlant, pour le Gouvernement de la République Fédérale d'Allemagne, de la Convention d'application relative à l'association des pays et territoires d'outre-mer, celui-ci versera au courant de cette année, au Fonds de développement, la somme de 20 millions d'unités de compte U.E.P. Ce faisant, le Gouvernement de la République Fédérale part du principe que

les contributions des Etats membres sont destinées à compléter les prestations financières consacrées par les métropoles au développement économique et social de leurs pays et territoires d'outre-mer.

En outre, le Gouvernement Fédéral attire de nouveau l'attention sur le préambule, sur l'article 131, alinéa 3 du Traité et sur les articles 1, 2 et 8 de la Convention d'application relative à l'association des pays et territoires d'outre-mer. Aux termes de ces dispositions,

l'association des territoires d'outre-mer, conformément aux principes énoncés à la Charte des Nations-Unies, a pour but de promouvoir la prospérité des territoires d'outre-mer et doit en premier lieu permettre de favoriser les intérêts des habitants de ces pays et territoires, de manière à les conduire au développement économique, social et culturel qu'ils attendent.

Par ailleurs, le Gouvernement Fédéral demande à la Commission de veiller tout particulièrement à ce que les projets sociaux et économiques qui lui sont proposés, par les autorités responsables des pays et territoires d'outre-mer, en vue d'être financés par des moyens à prélever sur le Fonds de développement, soient présentés

en accord avec les autorités locales ou les organes représentatifs de la population des territoires d'outre-mer en question. A ce sujet, le Gouvernement Fédéral entend, que dans tous les cas où il existe des organes représentatifs de la population, l'accord effectif de ceux-ci soit obtenu.

Bijlage III

La Représentation française fait observer que la mise en dépôt provisoire des devises qui seraient versées par la Commission ne devraient pas entraîner de perte de temps ou de dépenses inutiles parce que dans l'hypothèse envisagée par la déclartion française les sommes versées ne seraient pas converties en francs français avant d'être virées au profit des fournisseurs.